

Szeretet

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA

Alapítási év: 1921 • Új sorozat: XVII. évfolyam • 10. szám • 2006. október

OKTÓBER 1.:

AZ IDŐSEK NEMZETKÖZI NAPJA

□ BALOGH GÁBOR

Leginkább csak futtából találkozunk velük. Rájuk pillantunk a gyülekezetben, és egy „az Úr áldja meg”-et mondunk. Sok minden van a „hátuk mögött”, ami nagy érték, és amit mi fiatalok sokszor meg sem látunk. Áldozunk rájuk kicsivel több időt. Mert ha nyugodtan szóba állunk velük, és az életükben helyet kapunk, akkor megnyílnak és beengednek. Hiszen sok tapasztalattal rendelkező testvérek, testvérnők, akikről lehet tanulni. Ők az élet iskoláját már végigjárták. Érdekes rájuk szeretettel odafigyelni.

Mit jelent idősekkel dolgozni egy öregotthonban? Azt szokták mondani: „az idős kor a második gyermekkor”. Ezzel a jelenséggel mi naponta szembe-sülünk. Valóban egyre inkább a gyerekekhez hasonlítanak. Ami nehezebb, hogy őket már nem lehet úgy fenytetni, mint a gyerekeket. De szeretettel sok mindent el lehet érni náluk, és együtt lehet dolgozni velük. Nem mindig sikerül ez. Felismerünk bizonyos hibákat önmagunkban. Sokszor érezzük, hogy Isten az, aki megerősít, és képessé tesz arra, hogy az idősekkel úgy bánjunk, ahogy kell.

Az idős kor intő jel is. Van egy nagyon kemény igazságtartalmú mondás: „a fiatal meghalhat, az idősnek meg kell halnia”. Éppen ezért a célunk az is, hogy segítsük őket az Istennel való találkozásra. Nem könnyű ez. Kegyelem, hogy ebben a szolgálatban használhat bennünket Isten.

* Cikkirónk a szalontai Salem öregotthon ügyintézője; interjú vele a 10. oldalon.

Felhívás a hálaadónapi célgyűjtésre

Isten akaratának megfelelően ilyenkor nemcsak hálát rebegünk, hanem adunk is. **Az idén siessünk a szalárdi testvéreink segítségére**, akik az imaházuk építése közben több mint 230 millió lej adósságot halmoztak fel, és ahhoz, hogy beköltözhesse az új épületükbe, további 800 millió lejt kell befektetniük a karzat, a lépcsők, a kazán, az illemhelyek, stb. kivitelezésére. A célgyűjtés összegét kérjük szépen eljuttatni a Szövetségünk irodájába, vagy feladni az új bankszámlára: BCR Oradea. Conventia Bis. Cr. Baptiste Maghiare RO84 RNCB 0032 0153 5589 0001. **Az elnökség**

Az imaház ezután épül meg, de az oktatási központ már elkészült a nagyváradai roma gyülekezetnek. A megnyitón, augusztus 26-án Halász Ferenc testvér ismertette a komplexum történetét.

(Tudósítás: 3. old.)

A NŐTESTVÉREK FIGYELMÉBE

Készülünk november első hétfőjére, és tartsuk meg a **Baptista Nők Világimanapját**. A 2006-os imanapi programot a Latin-amerikai Baptista Nőszövetség állította össze. A nőszövetség elnökének köszöntőjét itt a címloldalon közöljük, a részletes programot a 6-7. oldalon.

Latin-Amerika lakosai különféle kulturális háttérből származnak: latin, azték, maja, és inka. Ennek köszönhetően ez egy színes, élettel teljes földrész. Brazíliában a portugál nyelvet beszélik, a többi országban a spanyolt – de mindegyik országnak megvan a maga sajátossága. A földrészen egy vulkanikus hegylánc vonul végig, hófödött csúcsokkal, míg másutt trópusi növényzet és állatvilág található. A sok természeti szépség turisták ezreit vonzza évente: őserdők, a venezuelai Angel vízesés, az Andok hegység, az Amazonász folyam, szépséges tengerpartok és Isten teremtésének más csodái. A kontinenst sújtja a növekvő szegénység, a munkanélküliség, korrupció, bevándorlás, és társadalmi erőszak.

A Latin-amerikai Baptista Nőszövetség több mint 50 éves gyarapodó, erősödő szervezet.

Isten ígéje arra hívja Isten női szolgáit, hogy legyenek fény a sötétségben, és a Jézus Krisztusban való hit által győztesek a gonosz elleni harcban.

Gloria de Rivera,
a Latin-amerikai Baptista Nőszövetség elnöke

Az Istené vagy a miénk?

Hívő életünk egyik legalapvetőbb kérdése, meg tudjuk-e különböztetni, hogy mikor „szeretünk” csupán a magunk szeretetével és mikor árad rajtunk keresztül az Isten szeretete?

Szeretetközben – ez a címe Simon András keresztyén művész könyvének, amelyből a mellékelt idézet való.

Mi teszi aktuálissá?

Itt az ősz, megnyitk az iskolák, az egyetemek is. Fiaink-leányaink elmennek, sokszor nagyon messze. Szeretetünkkel pedig marasztalnánk, majd-hogynem megkötnénk őket.

Tágítva a kérdéskört: emberi szeretetünk mások felé is ilyen megragadó, visszatartó.

(Sz.L.)

„A mi szeretetünk felfedező, megragadó és megkötnő szeretet.

Isten szeretete azonban egyszerre megtartó, őrző és elengedő, szabadon hagyó, felszabadító szeretet.”

Ez a feladat azért nagyon nehéz, mert külső megjelenésében e két szeretet között szinte lehetetlen különbséget tenni. Az eltérés ugyanis nem abban van, ami látható, hanem abban, ami a szem előtt rejtve marad: az indítékban, a szándék tisztaságában. Valljuk be, kellő önismeret, vagy önkritika hiányában gyakran beleesünk a kísértésbe, hogy saját emberi szeretetünket Isten rajtunk keresztül áradó jóságának tekintsük. Ezek a jószándékú tévedéseink sokszor vezetnek fájdalmas konfliktusokhoz, sőt keserű csalódásokhoz az Istennel, embertársainkkal – de talán elsősorban önmagunkkal szemben. Saját emberi szeretetünk ésszel kontrollálható, logikus és telis-tele van kicsinyes elvárásokkal.

Isten szeretete ésszel felfoghatatlan, emberi logikával követhetetlen és előre kiszámíthatatlan. Nem lehet kiérdemelni, mert nem érdem szerint jár, nem járandóság, vagy „juss”, hanem ajándék. Az ő szeretete feltétel nélküli, mindig megelőlegezett szeretet.

Igen, amíg a mi szeretetünkre érdemessé kell válnia a kiválasztottnak, addig az Isten épp azokat ajándékozza meg gazdagon, akik a mi szemünkben teljesen érdemtelenek.

A mi szeretetünk – mint számító vállalkozó – csak azokba fektet energiát, akikben annak gyors kamatozását reméli. Az érdekteleneket és reménytelenül semminek látszókat azonban hamar „nullára írja”. Isten szeretete viszont épp a reményteleneket, a folyton elbukó visszaesőket öleli magához legszorosabban, nem pedig a maguk szemében valaminek látszókat.

Mi gyarló emberi szeretetünk hálóját kivetjük azokra, akiket saját szempontjaink alapján megkedvelünk. Kezdetben szeretetünk körébe vonjuk, neveljük, gondozzuk őket. Amikor azonban „kinőnek” személyes bűvkörünkből, képtelenek vagyunk őket elengedni: Megragadó „szeretettel” inkább még szorosabbra rántjuk előttük a háló száját és csalódott szívvel kérjük rajtuk számon a hálát és a viszonzást. Istennek nincsenek saját szempontjai. Ő személyválogatás nélkül szeret minden embert, legyen bár hitetlen, vagy hívő, mohamedán, hindu, zsidó vagy keresztyén.

A mi szeretetünk felfedező, megragadó és megkötnő szeretet.

Isten szeretete azonban egyszerre megtartó, őrző és elengedő, szabadon hagyó, felszabadító szeretet. Ő akkor sem vet ki minket szeretetéből, ha elhagyjuk őt. Tisztelet szabadságunkat. De amíg mi büszkeségből nemet mondunk a hozzánk visszakéredz-kedőknek, Isten soha nem utasítja vissza a hozzá visszatérő „tékozló fiúkat”. Ő nem kér számon, nem rója fel a múltat. Újjászül minket megbocsátó szeretetében.

A mi szeretetünk csak az önérzet sérülékeny üvegfalán keresztül sugárzik. Ha ezt az üvegfalat kívülről bármilyen karc, vagy szenny éri, azon már csak nagy erővesztéssel képes átszüremleni. Ilyen sérülés lehet bármilyen kicsinyesség, sértés, érdektelenség, bizalmatlanság, vagy alaptalan vád, amivel minket illetnek. Ezzel szemben Istennek nincs önérzete, mert az önérzet a magunkhoz és másokhoz viszonyulás érzékeny mérőműszere. Isten azonban az Alfa és az Omega, a kezdettől létező tökéletes LÉNY. Neki, mint önmagában teljes egésznek, nincs szüksége arra, hogy bárkihez viszonyuljon. S mivel ő maga sohasem változik – a változásnak még az árnyéka sem kísérti meg soha – önmagához sem kell viszonyulnia. Az Ő szeretetét nem lehet befolyásolni. Csak emberi érzelmeink, kishitűségünk, félelmeink, lelkiismeret-furdalásaink miatt támad bennünk az a képzet, hogy Isten nem szeret minket eléggé! Valójában azonban saját lefokozott önbecsülésünket, az élet harcában megsérült személyiségünk fájdalmait vetítjük bele saját Isten-képünkbe, és képtelenek vagyunk elhinni, hogy Ő másképp lát minket, mint ahogy mi látjuk önmagunkat.

Ő a jövőt, a pozitív lehetőségeket látja bennünk. Mi pedig gyakran csak az elmulasztott és már vissza nem térő nagy lehetőségek lepusztult emlékhelyének tekintjük magunkat. Nem merünk szembesülni az előttünk álló lehetőségekkel, pedig kishitűségünkbe zárt sorsunk ajtaját egy szebb jövő feszegeti.

SIMON ANDRÁS

*Simon András magyarországi keresztyén grafikus – a Mabavit III. logóját is ő tervezte – aki elmékedéseit a rajz mellett írásban is közzéteszi. A fenti részletet a szerző engedélyével közöljük.

Roma testvéreink ünnepe Nagyváradon

A nagyváradai baptista roma gyülekezet jelenleg mintegy 70 tagot számlál. Megalakulásuk a belvárosi magyar baptista gyülekezet keretein belül történt az 1980-as évek második felében, majd 1992-től a Maciesului utcán vásárolt házban gyűltek össze imádkozni, Isten igéjét hallgatni. Ez volt az első magyar nyelvű roma baptista imaház Nagyváradon. Lelkipásztoruk Kajcza János testvér. Ez a helyiség, Istennek hála, az utóbbi időben kicsinek bizonyult.

Jó Atyánk a roma missziót támogató testvéreink szívében (külföldön és hazai körökben egyaránt) fellobbantotta egy új imaház építésének tüztét. A gondolatot tettek követték. Nagyváradon, a Kolozsvári út 186. szám alatt a belvárosi gyülekezet vezetőségének irányításával megvásároltak egy üres telket, s 2004. júniusában megkezdődtek egy új, modern imaház építési munkálatai. Alig telt el két esztendő, s 2006. augusztus 26-án (szombati nap) az új imaterem ajtai kitarultak az evangéliumra szomjas hallgatók előtt.

Az ünnepélyes szalagvágást

megelőzte Dr. Simon József, a magyar gyülekezet lelkipásztorának köszöntése, majd Halász Ferenc testvér - gyülekezeti gondnok - ismerteti az építés rövid krónikáját. Dr. Joe Pendelton lelkipásztor, aki testvére, Judy Burlesonnal

együtt jelen van az ünnepélyes megnyitón, az amerikai támogatók üdvözlését tolmácsolja, ezt követően Kajcza János lelkipásztor ad hálát Istennek a csodálatos gondviselésért. Ezután Simon testvér elvágja a fehér szalagot és megnyitja az épület ajtaját.

Egy komplex épület

Az épület-komplexum két részből fog állni: a tulajdonképpeni imaház épülete és az egyemeletes oktatási központ, mely a kiscsoportos bibliaitanulmányozáshoz osztálytermeket, valamint lelkipásztori lakást tartalmaz. Mostanra az utóbbi készült el, és annak megnyitása történt meg. Roma testvéreink itt gyülekeznek és végzik szolgálataikat mindaddig, amíg a jövőben felépül az új imaház.

A krónika ismertetéséből megtudtuk, hogy az építés eddigi kiadásai 208.000 USD (közel 6 milliárd régi lej), valamint 16.000 USD a telek vásárlási ára. (az utóbbi összegből 8.500 USD-t Dr. Joe Pendelton testvér adományozott.)

A kiadáshoz való hozzájárulás a következőképpen oszlik meg:

1. Családok, szervezetek, gyülekezetek Amerikából: 62 %
2. Belvárosi magyar baptista gyül.: 20 %
3. Helyi és Megyei Tanács: 10 %
4. Hollandiai szponzorok: 5 %
5. Svájci gyülekezetek a ROMCOM-on keresztül: 3 %

Az építés kivitelezője a Nagy Zoltán testvér vezette ELZOCONS cég, aki a munkálatok 65 %-t végezte.

„Legyen ez a ház egy olyan eszköz, ahonnan kizendül az Úr igéje, változást hoz az emberek életében és munkálja Isten dicsőségét” – Halász Ferenc ezzel az óhajjal zárta beszámolóját.

Az első vasárnap

Másnap, augusztus 27-én, vasárnap délelőtt közel kétszáz hallgató telepedett le Megváltónk lábainál az új imateremben és mondott hálát Istennek Kajcza József és Vargha Tibor testvérek vezetésével (2Móz 3:14, Zsid 13:8). Kajcza János lelkipásztor testvér köszöntésében elmondja: „*nagy kegyelemben részesített bennünket, cigányokat Isten, hogy felépülhetett ez az új imaház, áldott*

legyen az ő neve!”. Simon testvér üdvözlését Dr. Joe Pendelton igei szolgálata követi, aki a Zsid 11:1-6 alapján a hithősök életéről és a hit győzelmeinek eredményeiről szól a népes hallgatósághoz.

A gyülekezet lelkesedéssel, örömmel, hálaadással készül a következő pillanatokra, amikor Simon József, Gergely András, Kajcza János és Dr. J. Pendelton testvérek térdre borulva könyörögnek, hogy az új épületben Isten neve magasztaltassék és az evangélium terjesztésének tüze ki ne aludjon ettől a naptól kezdve. Isten áldása kísérje roma testvéreink életét és szolgálataikat.

A. F.

Lelkipásztorcsaládok hete a Hargitán

Az egyetlen alkalom, amikor a Szövetséghez tartozó összes lelkipásztornak, családtagjaiknak valamint a teológiai hallgatóknak lehetőségük van együtt néhány napot eltölteni, az a Hargitai Táborban évenként megrendezett „lelkipásztorcsaládok hete”. Nem egy teljes hétről van szó, ugyanis a testvérek ilyenkor hétfő délutántól péntek délig vannak együtt. Nagyon hasznosak ezek az alkalmak nemcsak a résztvevők, hanem a gyülekezetek számára is, ahová a szolgáló testvérek visszatérnek. A táborozás ideje alatt lehetőség van lelkileg megerősödni, az elkötelezettséget megújítani, látást kapni, a szolgálatot segítő új módszerekkel gazdagodni. Ezekhez segítenek hozzá a reggelenkénti közös áhítatok, a délelőtti előadás, az azt követő

fórumbeszélgetés, a közös tevékenységek, a személyes beszélgetések, az esti szolgálatok.

A „hét” igehirdetői Tötös János, Boros Gyula, Pardi Félix, Kovács Gyula és Gergely István testvérek voltak. Az idén három előadást hallgattunk meg. Id. Veress Ernő *A Szentlélek megnyilvánulása a baptista istentiszteleteken*, Borzási István *A munkatársak nevelése*, Vass Gergely pedig *Látás és stratégia* címmel foglalta össze előadása témáját. Nagyon népszerűek a fórumbeszélgetések, amiken a résztvevők szabadon kifejtetik véleményüket a feldolgozott témákról, válaszokat keresnek a problémás kérdésekre. A hosszúra nyúlt beszélgetéseket minden alkalommal nehezen lehetett abbahagyni. Ezidő alatt külön foglalkozás

volt a gyerekekkel és a fiatalokkal, akik az esti istentiszteleteken a szolgálatból is kivették a részüket. Lehetőség volt arra is, hogy a nőtestvérek külön találkozzanak, imádkozzanak, beszélgessenek, kézműves foglalkozást tartsanak. Kevés volt a szabadidő annak ellenére, hogy az is a program része volt, nemcsak azért, mert az eső megzavarta, hanem a sok gyűlés, megbeszélés miatt is. A férfi testvérek többek között kiértékeltek a MABAVIT III. eseményeit, és a közösségünket érintő aktuális kérdésekről tárgyaltak.

A táborozás ideje alatt érezhető volt Istenünk jelenléte. A résztvevőknek sikerült közelebb kerülniük a Nagy Munkaadóhoz, egymáshoz, belelátniuk egymás gondokkal, örömmel teletűzdelt életébe. Ez hálára, új elhatá-

rozásokra készítetett. Az utolsó istentisztelet végén felszólítás volt azok felé, akik megszeretnék újulni odaszántságukban, szolgálatkészségükben, és le kívánják tenni terheiket az Úr elé, hogy jöjjenek ki a szószék előtti térre. Szinte csak azok maradtak helyükön, akik a kisgyerekek miatt nem állhattak fel. Bűnbánó, hálaadó, ébredésért kiáltó imában eltelt hosszú idő után könnyes szemekkel énekeltek a testvérek: „Átadom magamat teljesen”.

Habár több meghívott nem tudott részt venni a lelkipásztorcsaládok hetén, így is több, mint 170-en voltunk jelen. Istené legyen a dicsőség, amiért a találkozózt lehetővé tette, és amiért annak áldásait egész közösségünkben kamatoztatja!

Kiss Lehel

JUBILEUMOT TART A LECSMÉRI GYÜLEKEZET

A lecsméri gyülekezet október 29-én, vasárnap délelőtt 9 órai kezdettel jubileumi istentisztelet keretében emlékezik alapításának 100. évfordulójára, és ad hálát Istennek a kegyelmes vezetésért és megtartásért.

Szeretettel hívunk minden érdeklődőt, különösen azokat a volt lecsméri gyülekezeti tagokat, akik a gyülekezet történetének bármely szakaszában tagjai voltak gyülekezetünknek. Az ünnepi istentiszteletünkön délelőtt ígét hirdet Borzási István szövetségi elnök, délután a gyülekezet volt lelkipásztora Boros Róbert testvér. Közreműködik a kémeri ének- és fúvószenekar is.

„Jöjjetek, örvendezzünk az Úrnak; vigadozzunk a mi szabadításunk kösziklájának! Menjünk elébe hálaadással; vigadozzunk néki zengedezésekkel” (Zsolt 95:1-2)

Pardi Félix lp.

Meghívó

Imaterem nyílt Havadtőn

2004-ben kezdődtek el az összejövetelek Havadtőn, a gyülekezetnek most hét tagja van.

Július 25-én egy szépen berendezett imatermet nyithattunk meg Havadtőn, amely alkalmon Borzási István testvér hirdette az igét (1Kor 2:1-16). Az alábbi képen láthatók az ünne-

ség résztvevői, és a Gábor Lajos testvér házából az a rész, amelyet átadott, hogy használjuk az Úr dicsőségére. 2004-ben kezdődtek el az összejövetelek Havadtőn, a gyüleke-

zetnek most hét tagja van, de jönnek barátkozók és kereső lelkek. A lelkipásztor mellett Morar János testvér (erdőszentgyörgyi előljáró) a misszió felelőse, aki annak ellenére, hogy mozgássérült, jelen van az összejöveteleken feleségével és más missziómunkásokkal.

A ház feljavításának és a terem berendezésének költségeit Angus Cleaver és az általa vezetett csoport támogatta Angliából, a munkálatokat pedig Fűrész Szálasi Rudolf testvér vezette.

Belátható időn belül szeretnénk új imaházat építeni Havadtőn, arra a telekre, amit megvásároltunk 2005 őszén imaház számára. Kimondhatatlan és dicsőült örömmel örvendünk az Úr előtt, hogy Székelyföldön imaházak épülhetnek.

Tóth János

Az ünneplők Gábor Lajos testvér házában.

Fókuszban a vasárnapi iskolai tanító

A VISZ szervezésében országos konferenciát tartottak szeptember 9-én Kolozsvárott.

80 tanító időt szakított arra, hogy megvizsgálja hogyan látja őket Isten és mit vár el tőlük. Ebben segített Balla Annamária pszichológus előadása: „A vasárnapi iskolai tanító szerepe a gyermek lelki fejlődésében”.

Megértettük, hogy „noha a gyermek Isten képmására teremtetett, mégis csak olyan szintre fejlődhet erkölcsileg, amelyet az életében jelentős szerepet betöltő emberek elvárnak tőle, vagy példaként állítanak elő” (Kherdian). Önvizsgálatra hívott ez az előadás a személyes lelki fejlődés területén: eljutottunk-e odáig, hogy szolgálatunkat belső meggyőződés alapján végezzük, vagy még mások véleménye esetleg dicséret megszerzése motivál?

Bemutatásra került több olyan anyag, melyet haté-

konyan lehet használni a gyermekek között. GYEK-anyagok, ITM-füzetek, REMA, Biztos Szikla, Új Remény, Bandi füzetek. A Hargitai Táborban kérdőívek alapján megtudhattuk azt is, hogyan gondolkodnak a lelkipásztorok a vasárnapi iskolai munkáról, tanítókról.

Kovács József lp. előa-

dásában bemutatta a vasárnapi iskolai tanítót, mint Isten igéjének tanítóját. Kiemelte, mint tanító fontos tudnunk, hogy van Istentől személyesen kapott elhívásunk tanításra; bátorított fejlődésre az emberekkel való viszonyunkban (tanulók, tanítótársak, lelkipásztor, a gyülekezet előljárói); ne

elégedjünk meg a közepeszerű tanítással; legyen célunk az érett személyiséggé válás, mert ez hatékony „eszköz” lehet a tanuló Jézus Krisztus számára való megnyerésében.

Imánk az, hogy a tanítók vonzó, hiteles és megváltozott életet éljenek a gyermekek között is.

Gellén Ibolya

Kolozsvári imaház: 80 tanító vett részt az országos konferencián.

Új szemekkel látni: ISTEN IRGALMÁT

Kedves nőtestvérek!

Köszöntelek benneteket az Úr Jézus Krisztus drága nevében. Ha a nőtestvéreknek valaha egyesülniük kell imádságban, az most van. Használjuk ki az imnapot és öntsük ki a szívünket Isten előtt.

A világ beteg, a bűn betegsége sújtja. A problémák majdnem azonosak mindenütt a világon: munkanélküliség, szegénység, erkölcsi értékek áthágása, erőszak, nők és gyermekek elleni erőszak, betegségek, természeti katasztrófák.

Ki segíthet? Senki és semmi csak egyedül Isten. Ha „megalázza magát népem... ha imádkoznak, keresik az én orcámat, és megtérnek gonosz utaikról, én is meghallgatom a mennyből, megbocsátom vétkeiket, és meggyógyítom országukat” (2Krón 7,14).

Az én kérésem, drága nőtestvérek, hogy együttesen hívjuk segítségül Isten nevét. Ő meghallgatja imádságainkat. Ő az egyedüli megoldás a világ problémáira.

Dorothy Selebano, a Baptista Világszövetség női osztályának elnöke.

Bibliatanulmány

Mt 20, 29-34

„Urunk nyisd meg a szemünket”

Ez az ígérés két vakról beszél, akiknek az Úr Jézus visszaadta a látását. Jerikóban történt, ahol nagy sokaság követte az Urat. Egyesek a saját érdekükben követték őt, mások kíváncsiságból, vagy hogy tanuljanak tőle. De az Úr Jézus megmutatta irgalmaságát, az ő hasznukra. Jézusnak tetszett, hogy a két vak együttesen kérte őt. Ugyanarra volt szükségük és együttesen imádkoztak Isten irgalmáért, egymást bátorították a Jézusban való hitre.

Hallották, habár vakok voltak, hogy az Úr Jézus arra jár. Szerették volna látni is őt, hogy a szemük megnyíljon. És így

kiáltottak: „Uram, Dávid Fia, könyörülj rajtunk!”.

Úgy kiáltottak, mint akiknek nagy volt a nyomorúságuk. A sokaság csitította őket, de ők annál hangosabban kiáltoztak. Az Isten áldásainak elnyerésének útja az imaharc, akár milyen nehéz is a küzdelem.

E két férfi példát mutat az alázatos imádságban: „Uram... könyörülj rajtunk!”

Ők a hit általi imádság példái is: „Uram, Dávid Fia”. Jézust uruknak és Dávid Fiának, a megígért Messiásnak, szólították.

Az állhatatos imádság példái is. Folytatták az imakérésüket és nem hagyták abba,

bár a sokaság felszólította őket, hogy hallgassanak el. Ha buzgó imádságban követjük Urunkat, akadályokkal és nehézségekkel szembesülünk, amelyek eltántoríthatnak. Isten megengedi ezeket, hogy próbára tegye a hitünket, türelmünket, kitartásunkat.

A Jézust követő emberek szerették volna, hogy a vakok hallgassanak. Közömbösek és ellenséges viselkedésük voltak irányukban. Gyakran mi sem figyelünk a testvéreink, embertársaink problémáira. De a két vak, nem csüggedt el. Annál hangosabban kiáltottak: „Uram, hogy megnyílják a szemünk”.

Amennyire érzékenyen érintene bennünket a testi vakosság, a testi betegség, éppen annyira kellene odafigyelnünk a lélek szükségeire és beteg-

ségeire, és nyomatékosan kérnünk a gyógyulást. Ha valóban meglátnánk a lelki vakaságunkat, sürgősen Jézushoz menekülnénk világosságért és könyörületért. „És világosítsa meg lelki szemeteket, hogy meglássátok” (Ef 1,18-19).

Az életünkben vannak pillanatok, amikor lelkileg vakok vagyunk, sötétségben vagyunk. Mi magunk nem látjuk a hibáinkat és engedetlenségünket, de mások világosan látják. Jézus meggyógyította a két vak embert és bemutatta könyörületességét és isteni hatalmát. Szükséges, hogy nekünk is megnyissa a lelki szemünket, az értelmi látásunkat. Ezáltal áldások lehetünk mások számára is. Isten ígéretei, szeretete, irgalmassága, a mienk lehetnek, ha engedjük, hogy megnyissa a szemünket.

Bizonyságtétel

Örülök, hogy megoszthatom az olvasókkal történetemet. Isten lehetőséget nyitott, hogy bandatagokkal foglalkozzam. A program neve: „Új ajtók megnyitása”, amely által gazdaságilag elmaradott környezetben élő fiatalokat írni és olvasni tanítunk. Sokan közülük 13-14 évesek, nagyon nagy szegénységben élő, szétesett családokból származnak, és egyikük sem kapott keresztyén nevelést. Szomorú

volt hallani amint némelyek sírva mondták el, hogyan bántalmazták őket szüleik és más rokonok, ütlegelték, megerősítették, fiatal lányok idő előtt várandósok lettek. Mivel mindenütt csak erőszakot láttak maguk körül, úgy vélték, az egyedüli megoldás a bandákhoz való csatlakozás, ahol társakra találtak. Ezek a bandák gyilkolnak, lopnak, rabolnak - nem számít, hogy ki az áldozat.

A kormány elkezdett egy programot, amelynek neve „Szupererős kéz”. Sok

fiatal bandatag meghalt, a börtönök megteltek, a kórházakban sok az áldozat. A rendőrök ütlegelték ezeket a fiatalokat, még azt sem engedték, hogy tanuljanak, hogy megváltozhassanak. Bár a bandatagok sok rosszat cselekedtek, de Isten mindenkinek lehetőséget ad, hogy megváltozhasson.

Az első, amit az osztályteremben teszek, hogy imádkozunk és Isten igéjéből olvasunk. Az elején, ezt nem szerették és tiltakoztak, de később elfogadták.

Imanapi gyűjtésünkkel

is a latin-amerikai rászorulókat támogatjuk (utcagyerekek Costa Ricában, elhagyott gyerekek Dominikai Köztársaságban, tanfolyamok szülőknek Argentínában)

Afrika

- adjunk hálát az új, fiatal, lelki vezetőikért Afrika országaiban, imádkozzunk, hogy legyen helyes lelki látásuk az afrikai baptista nők vezetésében
- a háború áldozataiért Afrika sok országában: menekültekért, háborús rokkantakért, fiatal özvegyekért, harcokban résztvevő gyermek-katonákért, szexuális gyermekkrabszolgákért, katonák által bántalmazott fiatal és felnőtt nőkért – a megbocsátás lelkületéért
- Afrikában szörnyű vallási hagyományokat folytatnak: fiatal lányok genitális megcsonkítása, az özvegyek haját leborotválják és a férjük holttestén kell üljönek egész éjjel – imádkozzunk, hogy a gyülekezetek nézzenek szembe ezekkel a gyakorlatokkal, és mutassanak rá a szabadulás útjára, Jézus Krisztus által
- adjunk hálát az egyre több tehetséges afrikai nőért, akik részt vállálnak a földrész szellemi életében, imádkozzunk, hogy a keresztyén nőtestvérek pozitív hatást gyakoroljanak asszonytársaikra

Ázsia

- az evangélium terjedéséért szerte Ázsiában, hogy a baptista nők továbbra is buzgón imádkozzanak és szolgálják az Urat odaszánással

Imádkozzunk!

- a földrengések, szökőárok, árvizek, és más természeti katasztrófák több ezer áldozataért és az érintett baptista gyülekezetekért, hogy a gyülekezetek tudjanak segínyt nyújtani a rászorulóknak
- a több ezer nőért és gyermekért, akik az erőszak, az emberkereskedelem áldozatai
- hogy a Jézus Krisztus általi reménység elérje a szenvedés, gyász, fájdalom sötét területeit, a baptista gyülekezetek szolgálatáért a szenvedők irányában

Karib-tengeri szigetek

- a hurrikánok és más természeti katasztrófák áldozataiért
- az erőszakot szenvedett gyermekekért, és azokért, akik bántalmazzák őket
- a nők elleni erőszak áldozataiért és a vétkeseikért
- az AIDS betegség áldozataiért a Karib-szigeteken és az egész világon
- a kábítószer-kereskedelem megszűnéséért
- az erőszak megszűnéséért az iskolákban, hogy a tanárok és diákok egymást tiszteljék.

Európa

- az európai nőszövetség tagországainak női vezetőiért, Istentől jövő bölcsességért szolgálatukban

- ébredésért a hívők között, lelkipásztorokért és lelkipákosokért hogy szánják az életüket Istennek
- édesanyákért és szülőkért, akik különféleképpen elvesztették gyermekeiket (terrorizmus, erőszak vagy balesetek áldozatai)
- hogy az anyagiasság ne vakítsa el a tekintetünket, megnyíljon a szellemi látásunk és lássuk Istent új szemekkel
- a női munkaerő-vándorlás és emberkereskedelem megszűnéséért Európa egyes országai-ban (Moldova, Ukrajna)
- a szegényekért és szenvedőkért, és hogy a keresztyének jobban átérizzék a szenvedők sorsát és segítsék őket

Latin-Amerika

- a Latin-amerikai Baptista Nőszövetség kongresszusáért, ami Guayaquilban, Ecuadorban lesz megtartva
- a latin-amerikai baptista nőkért, hogy a megbékélés eszközei legyenek Isten szolgálatában
- a nők közötti szolgálatért, hogy a nem hívő nők megismerjék Jézus Krisztust
- hogy Isten rendeljen hívő női vezetőket El Salvadorban

Észak Amerika

- lelki ébredésért és keresztyén

értékekért

- önfegyelemért, az élet értékeinek megtalálásért
- hogy csökkenjen az anyagiak iránti érdeklődés, a kívánságok azonnali teljesülésének igénye
- hogy jobban odafigyeljenek a szegényekre, különösen a nők és gyermekek között
- hogy a kormányok és politikai vezetők bölcsen döntsenek
- hogy a keresztyén nők lelkileg segítsék a rászorulókat
- a kábítószeres használatának megszűnéséért
- egységért a különbözőségben a népcsoportok között

Ausztrália és a csendes-óceáni szigetek

- kapcsolatteremtési lehetőségekért a vanuatui és Samoa-szigeteki nőkkel, akikkel jelenleg nincs kiépített kapcsolat, nincsenek baptista gyülekezetek
- kapcsolatteremtési lehetőségekért a közép-ausztráliai őshonos testvérekkel, ahova az utazás drága és körülményes
- az Ausztrália és Csendes-óceáni Szigetek Nőszövetségének vezetőiért
- hogy a baptista nők világosságok legyenek az evangélium hirdetésében, akár szalmakunyhóban élnek Pápua Új Guineában, fakereg-kunyhóban közép Ausztráliában, kényelmes lakásban a fővárosban, vagy a trópusi üdülőszigeteken

Hazai imatémák, imádkozzunk:

- gyülekezeteink fiataljaiért, hogy megtérjenek és bekapcsolódjanak a közösségi életbe
- hívő házasságkötésekért és harmoniáért a családokban
- az árva gyermekekért
- munkahelyekért, hogy a családok ne szenvedjenek a miatt, hogy némelyek más országban vállalnak munkát.

Az imanapi gyűjtéseket Kiss Zoltánnéhoz

Sepsiszentgyörgyre vagy Szövetségünk székhelyére Nagyváradra, juttassák el a nőtestvérek, azzal a jelöléssel: „**Imanapi gyűjtés**”.

A Baptista Világszövetség női osztályának elnöke, **Dorothy Selebano**, meglátogat bennünket okt.15-19-én.

Lassan-lassan – amint együtt beszélgetünk, együtt ettünk, segitettem a házi feladatoknál, gyógyszereket adtam nekik – elfogadtak engem. A legnehezebb az, hogy szinte nincs olyan hét, amikor ne lenne üres hely a padokban, mert valakit közülük éppen megölt egy másik banda. Egy bandatagot Chirajonak hívtak. 25 éves volt, egy prostituálnak a fia, akit az anyja elhagyott. Chirajonak a teste tele volt tetoválásokkal, sebekkel és lött sebekkel. Egyszer eljött az osztályomba

és megkérdezte: „lenne szíves engem is tanítani?” , azt feleltem, hogy szívesen. De csak egy hónap múlva jött el ismét. Nyolc golyó által ütött seb volt rajta. Meghívtam az iskola étkezdéjébe. Éhes volt, koszos, de mindennek felett szomorú. Elmondta, hogy még soha senki sem hívta meg őt ebédre. Ekkor megkérdeztem: „gondolod, hogy Jézus Krisztus elfordulna tőled?” „Isten nem létezik” – válaszolta. Ekkor beszéltem neki Isten Igéjéről. Később rablás miatt börtönbe

került. A börtönből szabadulva eljött az iskolába és elfogadta az Úr Jézust.

Ma már sok fiatal volt bandatag jár rendszeresen gyülekezetbe, mivel Isten igéje megérintette a szívüket. Sokan közülük megtanultak dolgozni, hogy a mindennapi szükségüket fedezhessék egy olyan társadalomban, ahol az egyedüli megoldás Jézus Krisztus.

Ana Celina Diaz de Ramos, Chalchuapa, El Salvador; (Közép-Amerika)

Tenke: 50 év után újra...

Egy kellemes nyári vasárnap délután kedves testvérek társaságában haladunk Bihar megye egyik kisebb városa, Tenke felé. Az ottani magyar baptista gyülekezet ünnepe ez a mai nap, hisz 50 év telt el azóta, hogy a bemerítő medencében újra megmozdulhatott a víz.

Öt évtized alatt elapadt a gyülekezet taglétszáma. Sokan elköltöztek, hazaköltöztek, kimaradtak. S most 2006. augusztus 27-én újra benépesült a gyülekezet imaháza. A közel 300 lélek, akik a városból s a környező gyülekezetekből érkeztek, zsúfolásig megtöltötték az imatermet és tanúi lehettek a 9 fehér ruhás bizonyágtételnek.

Mennyei jó Atyánk a múlt év júliusában a nagyszalontai gyülekezet lelkipásztorának, Kovács Gyula

testvérnek és az ifjúságnak a szívére helyezte a tenkei misszió fellendítésének az ügyét. A munka megindult, az imaház épülete is visszakerült jogos tulajdonosa birtokába, és Isten áldása sem maradt el. Ezt bizonyítja ez a nyárvégi istentisztelet is. A városból és a mintegy 10 környékbeli gyülekezetből érkezett vendégeket meleg szeretettel köszönti Kovács Gyula lelkipásztor testvér. Eljöttek a szalontai fiatalok, a remetei fűvóskar és énekcsoport, a fenesi énekkar, Nagyváradról is néhányan, valamint Boros Gyula aradi és Elekes József remetei lelkipásztor is.

Az ünnep fénypontja a fehér ruhások szolgálatait követően a bemerítés volt, amit Kovács Gyula testvér végzett. Örömkönnye, mosoly, szeretet és hálaadás jellemzett minden jelenlévőt.

Igei üzenettel Boros Gyula és Elekes József (2Kor 5:17) lelkipásztorok szolgáltak a már említett együttesek közreműködésével.

A baptista misszió Tenkén immár betöltötte a századik évét, (1905-ben alakult a gyülekezet) de ez a mai nap egy új élet hajnalát jelenti testvéreink életében. Az immár 13 tagot számláló gyülekezetben újra megindult az élet, s hisszük, Isten megfogja áldani a kicsiny kezdetet és annak folytatását is.

A záróének befejezése után tenkei testvéreink szeretetvendégségre hívták meg az egybegyűlteket. Köszönet érte. Istené a hála mindenért.

Antal Ferenc

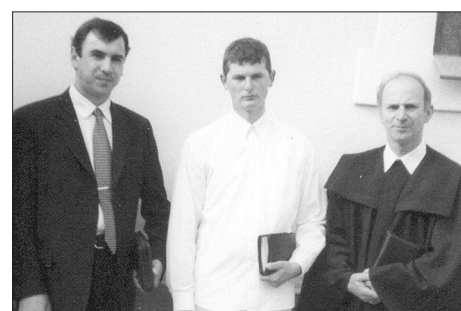

*A fényképen láthatók nevei:
(balról-jobbra) Elekes József lp., Kovács Rozália, Szabó Emília, Kovács Gyula lp., Csette Gyöngyvér, Orbán Éva, Illyés Eszter, Farcas Teodor, Köteles Zsuzsanna, Vincze Geta, Vincze Károly, Boros Gyula lp.*

Köröstárkány

Örömteli ünnep volt kegyelmes Istenünk jóvoltából március 26-án a köröstárkányi gyülekezet számára. Egy fiatal testvér, Gyulai Ferenc vallotta meg Jézus Krisztusba vetett hitét. A népes hallgatóság előtt ígét hirdetett Nagy István lp. Perecsenből (ApCsel 8:26-40) „imhol a víz, mi gátol, hogy megkeresztelkedjem?”. A bemerítést Bánya János ügykezelő lelkipásztor végezte (Róm 6:1-11). Az Úr Jézus ereje töltse be minden nap és tartsa meg a most bemerítkezett testvérünket.

Sallainé Gyulai Irénke

Belényes

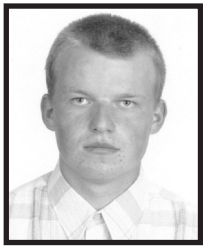

Kettős ünnep volt június 5-én, pünkösdkor, a belényesi magyar baptista gyülekezetben. Együtt volt az egész körzet, örvendtünk, hogy kitöltötték a Szentlélek, és annak is, hogy két fiatal ezen a napon bemerítkezett. Erdei Sámuel és Vári Dávidné (Kati). Bizonyágtételeikből kicsendült, hogy személyes találkozásuk volt Jézus Krisztussal, akinek átadták az életüket. Az ígét Boros József lp. hirdette (ApCsel 2:37-38) románul és magyarul. A bemerítést Bánya János lp. végezte, és magyarul mondott igei üzenetet (Róm 8:1-10). A körzet összevont énekkara is szolgált, költemények és bizonyágtételek tették áhítatosá az ünnepet. Új élet jött gyülekezetünkbe. Az Úr ez által munkába hív minden tagot, hogy segítsük beilleszkedésüket és növekedésüket.

Boros Gyuláné

Akik hazamentek

Szilágyballán, augusztus 28-án, a 18. évében járó XII. osztályos csendes, segítőkész ifjú, **Bóné Dezső**, áramütés következtében meghalt. A jó kedvvel dolgozó ifjaink szeme láttára zuhant a földre, magával rántva a munkagépet is, de az életmentési kísérletek már nem jártak eredménnyel. Testvérünk a múlt évben tett bizonyosságot megtéréséről, bemerítkezett és gyülekezetük tagja lett, az ifjabb fűvósokkal és az ifjúsággal szolgált.

A gyászistentiszteleten, augusztus 30-án, a háznál Bodor Sándor lp. testvér többszáz főnyi figyelmes hallgatóság előtt hirdette a vigasztalás ígét (Jób 14:1-2,5). Szólt életünk mulandóságáról, és arról hogy az Úr mindenkinek határt vethet, és ezt senki át nem hághatja. Ezt követően Szilágyi Zoltán a zilahi református Wesselényi kollégium lelkésze szólt (Jn 6:67-68). Méltatta az elköltözött ifjú iskolai magatartását, jó humorát, majd hangsúlyozta: „Kihez mehetnénk? Minden élethelyzetben az Úrnál van a legjobb helyünk, nála van az örök élet”.

Bodor testvér román nyelven a Zsolt 90:9-et olvasva páratlan egyszerűséggel arról prédikált, hogy „Életünk olyan, mint egy zenei hang. Ennek van: időtartama, amit a nagy szimfóniában a karnagy határoz meg. Lehet regisztrálni, hiszen minden szavunk fel van jegyezve. Lehet törölni is, mert életünk elhibázott dolgait az Úr Jézus vére eltörli. Lehet újat írni, az újrakezdés nagy lehetőség”. Befejezésül Király Tibor helybeli lelkipásztor szolgált (2Sám 12:23/b), „ha van újrakezdési lehetőség is, de egy életünk van, és azzal el kell számolnunk”.

A temetőben, ifj. Domokos Ernő testvér imája után Bodor testvér az 1Móz 22:56 alapján kérte a gyászolókat, hogy oldják meg a szívben levő kötelekeket és engedjék szerettüket az ő Urához. A helybeli ének-zene kar könnyeivel küszködve szolgált. Az Úr adjon vigasztalást a meggyengült egészségu édesapának, a fájó szívű édesanyának, nagymamának és a jegyességben levő nőtestvérének, rokonoknak, gyülekezetnek. **K.Gy.**

Szomorú lelkülettel vettük tudomásul, hogy Karlsruhe városban (Németország) a Nagyváradon született **Gierling Éva** (szül. Kovács) testvérnőt szeptember 3-án az Úr hosszabb szenvedés után haza szólította. Mennyei Atyánk 89 évvel ajándékozta meg őt. Testvérnőnk lapunknak is rendszeres előfizetője, olvasója volt, és tartotta a kapcsolatot a váradi testvérekkel is. Áldozatkészségére hálás szívvel gondolunk. A gyászoló család részére ez úton is a Szentlélek vigasztalását kívánjuk. **Megyesi József ny. lp.**

Ippon mély űrt hagyott ifj. **Kerekes József** (48) hirtelen bekövetkezett halála – a családban, a közösségben, a társadalomban. Testvérünket augusztus 24-én délután temettük. Isten ígét – a gyászoló háznál és a temető kertben a körzet lelkipásztora hirdette (JerSir 3:20-24, valamint Fil 3:20-21). Mindkét helyen szolgált a helyi gyülekezet vegyeskara, imát mondott ifj. Dimény Miklós gyülekezeti előjáró Krasznáról és Kiss Lehel teológus. Isten áldása legyen mindazok életén akik jelen voltak a temetésen. A Mindenható Égi Atya vigasztalja meg a gyászolókat. **Gergely Pál**

Augusztus 20-án, míg sokan ébren várták, vagy nézték az ünnepi tűzijátékokat, Paptamásiban (Bihar m.) **Dubován Mária**, született Telegdi csendesen elaludt és mennyei Atyjához hazament. Mariska nénénk 85 évig járta e földi életet, szeretve az Úr Jézust és testvéreit, tűrve, szenvedve és együtt örülve az Úr népével. Temetésén, Albert István Zsolt lelkipásztor testvér szolgált igei üzenettel,

alkalmi énekek, költemény és a fűvószenekar közreműködésével. Jó Atyánk vigasztalását és áldásait kívánjuk a gyászoló családnak és hozzátartozóinak közel és távolban valamint a búcsúzó gyülekezetnek. **Telegdi Imre**

Felkészületlenül érte a hazahívó szó **Nagy Géza** testvérünket augusztus 16-án este, mialatt családja imaházi alkalmon volt. Bő 53 évet kapott Istentől e földi létre, amelyből csak keveset töltött Isten melletti hűségben. Temetése augusztus 18-án volt Hegyközszentimrén, ahova az utóbbi években költözött családjával. Ifj. Szabó Mihály körzeti lp. Lk 12:35-40 igékből a mindenkori készenlétre intett, hogy ne érjen meglepetéséért Urunk eljövetele értünk. A gyászistentiszteleten a helybeli és szalárdi énekesek szolgáltak, enyhíteni próbálván a család mély fájdalomán és veszteségén, amelyet a legnehezebben talán a legkisebbik gyermeke tudott elfogadni. **iff. Lukács Gyula**

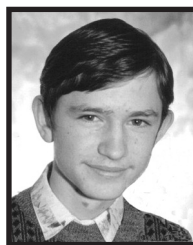
Pécsi Erzsébet (született: Bódis) 57 évet élt, temetése július 29-én volt Nagyváradon. A gyászistentiszteleten ígét hirdetett dr. Simon József lp. Testvérnőnk gyászolja testvére, három fia, menyei, és három unokája.

Augusztus 10-én **id. Kerecsi József** testvért (81), a micskei gyülekezet egyik szolgálattevőjét kísértük el utolsó földi útjára. A vigasztalás ígét Bodor Sándor és Hubert Imre lelkipásztorok szolták (1Móz 5:18-24), ahogy Énók Istennel járt, úgy Kerecsi testvér is, ifjúkorától kezdve (az öt testvér közül csak ő követte az Urat). Életét a munka és a hűség jellemezte. A helybeli gyülekezet énekeseinek a szentimrei és diószegi testvérek csoportja is segített, valamint a nagyváradai fűvós kar is szolgált. Emléke legyen áldott, és az Úr vigasztalása maradjon a gyászolókkal. **iff. Szabó Mihály**

Július 16-án **Józsa Miklós** testvért kísértük földi életének utolsó útjára akinek az Úr 86 esztendő ajándékozott. A gyászistentiszteleten Nagy István és Józsa Sándor testvérek szolgáltak a Róma 14:7-12 alapján.

Fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva búcsút kellett vennünk július 30-án **Józsa András** testvérünktől, akit hirtelen halállal (szívroham), 17 éves korában szólított magához az Úr. András szüleinek 3. gyermekeként született. Szüleit tisztelő, testvéreit szerető gyermek volt. A gyülekezeti és ifjúsági alkalmak az élete részévé váltak. Az iskola és egyéb feladatai mellett még a zilahi hétvégi bibliaiskolában is tanult. Jellemző volt az életére az is, hogy az utóbbi időben sokat jegyzetelt igei gondolatokat, aranymondásokat, amiket a bibliájában őrzött. Akik körülötte éltünk: egy mosolygós, barátságos, őszinte és Krisztus szerető gyermeknek ismertük őt. Elköltözésekor a legnagyobb vigasztalás a számunkra az, hogy megtérése és bemerítése által az Úr Jézus gyermeke volt.

Temetésén, a kiterjedt család és az ezret meghaladó hallgatóság előtt, Isten ígét Fazakas György szilágyszentkirályi és Nagy István helybeli lelkipásztor hirdette (Jn 14:25-27, 4Móz 16:5, Jób 5:18, Ámós 4: 12). A perecseni ének-zene kar szolgálata is hozzájárult a gyász enyhítéséhez. **Nagy István**

A Salem Öregek Otthona

A kérdésekre válaszol: Balogh Gábor ügyintéző

Nagyszalontának egy csendes utcájában találni a Salem öregotthont, a forgalmas városközponttól pár percnyi járásra. A kapu fölött a tábla négy nyelven hirdeti, hogy a szomszédokénál tekintélyesebb háznak közösségi a rendeltetése. Beljebb kerülve érdekes felfedezés, hogy a fő épülethez L-ben egy tetőteres szárnyat ragasztottak. Párhuzamosan keskeny udvar fut üde pázsittal, fenyőkkel és rengeteg virággal. Megkapó az először belépőnek a csend, a rend, az otthonosság.

– Hogyan kezdődött?

– A '90-es években holland testvérek látogatták meg gyülekezetünket, és felajánlották, hogy segítik a missziómunkát. Akkor született meg a lelkipásztorunknak, Kovács Gyula testvérnek a szívében az, hogy legyen egy idősek otthona - egy szociális intézmény itt a városban -, látván a szükségét, mert sok az idős, az ápolásra rászoruló. Ekkor vették meg ezt az ingatlant, ahol jelenleg is működünk. Közel három és fél évbe telt, míg az építkezés annyira haladt, hogy 2002. decemberében megnyithattuk az otthont.

– Hány lakója van a Salemnek?

– Jelenleg tíz gondozottunk van, állandóan bent tartózkodó idősek ezek, akik úgy jöttek be, hogy itt töltik az életüket. Ez különös kötelezettség számunkra, hogyan viselkedünk, hogyan gondozzuk őket. A nyár végén szólította haza az Úr a szilágygörcsöni Fazekas Árpád testvért, aki 86 éves volt, és közel két éve már nálunk lakott. Hiányzik is, a helye üres maradt, de hisszük, hogy nem sokáig.

– Tudnának még fogadni?

– Egyetlen üres hely van, az elköltözött testvérünk, akinek a helyére már van jelentkező.

– Vannak többen is felvételre jelentkezők?

– Örömmel mondhatom, hogy igen, viszont a helyszűke miatt jól meg kell néznünk, hogy ki az, aki leginkább rászorult.

– Csak baptistákat vesznek fel?

– Jelenleg a tíz lakónkból egyetlen egy baptista, a többiek más felekezetből jöttek. Célunk az, hogy segítsünk a rászorultakon abban is, hogy gondozottjaink megismerjék a Jóistent.

– Milyen létszámú a személyzet?

– Öten vagyunk főállásban: beteggondozók, egy asszisztens és egy szakácsnő. Anyagi okok miatt nem tudjuk növelni a személyzet létszámát, pedig erre szükség lenne. Hivatalosan a Salem Idősek Otthona

Alapítvány áll az öregotthon mögött, ennek az elnöke gyülekezetünk lelkipásztora Kovács Gyula testvér, aki összefogja és irányítja a munkát.

– Hogyan telik egy nap?

– A mi részünkről elég zsúfolt. Naponta áhítattal kezdünk, 9 órakor. Minden járóképes kijön és részt vesz. Azután bő félórás reggeli következik, majd a szabadidős programok: aki tud, az kézimunkázik, a társalgóban van televízió, a

szobákban rádió. Van amikor felolvasunk nekik, igyekszünk valamit kitalálni. Délben van az ebéd, utána pihenés és szabadidő, délután szabad beszélgetés keretében megbeszéljük a napi problémákat - igyekszünk minél többet velük lenni -, és majd a vacsora és a lefekvéshez való készülődés.

– Miket terveznek?

– Tervünk az, hogy bővítsük az öregotthont, minél hamarabb. Már sikerült is a kertünk végén megvásárolnunk egy telket.

Imatémánk az, hogy erre a területre

egy nagyobb idősek otthonát építsünk, az európai szabványoknak megfelelőt. És halkán mondom: a jelenlegi épületet szeretnénk keresztyén óvodának átalakítani.

A riport zárása: A beszélgetés után Balogh Gábor bemutatta a Salem-et: az idősek szobáit és a kiszolgáló helyiségeket. A társalgóban találkoztunk az otthon lakóival. **Kolozsi István** (60): „én újonc vagyok, áprilisban jöttem, meg vagyok elégedve”. **Mátyási János** (72): „augusztusban volt három éve, hogy itt vagyok, nem panaszkodom, de sokat fáj a karom, és nem kapok elegendő gyógyszert”. **Császár Mária** (89): „legelőször jöttem ide, nekem otthonommá vált”. **Kósa Rózsika** (81): „odahaza egyedül lennék a világban, de itt vagyunk többen, én örülök, hogy itt lehetek”. „A családot pótolni nem tudjuk az öregjeinknek” – mondta búcsúzáskor az ügyvezető – „de igyekszünk megadni nekik ami tőlünk telik”.

SZILÁGYI LÁSZLÓ

Az öregotthon lakói, akik ki tudtak jönni szobáikból (balról-jobbra): Klen Ida, Mátyási János, Kolozsi István, Császár Mária, Kósa Rózsika, Juhász László, Botos Róza. Középen az épp szolgálatban levő személyzet: Görög Erzsike szakács, Balogh Gábor ügyvezető és Balogh Blanka asszisztens.

Felhívás bűnbánatra és imára

A szeptember közepén kibontakozott magyarországi események ismét rávilágítottak népünk érdekében végzett imádkozásaink szórványos és felületes voltára. Ebből is meg kell térnünk!

Sajnálattunkat fejezzük ki a választási hazugságok kapcsán. Addig nem ítélezhetünk, amíg el nem fogadjuk a teljes Igazságot, aki Jézus Krisztus. Ha ezt megtettük, akkor már más lesz a feladatunk: az igazság képviselte szeretetben.

Elszorul a szívünk a vandál cselekedetek, megnyilvánulások láttán és hallatán. Ember haragja Isten igazságát nem szolgálhatja. A káros szellemi és társadalmi erőket csupán a Szentlélek tudja valóban legyőzni.

Előre tekintünk az október elsejei magyarországi választásokra, és népünk jövőjére. Kérjük testvériségünket, vállaljunk rendszeres böjtöt és imádkozást ennek érdekében! Forduljunk tömegesen Istenhez, és fogadjuk el a minden emberi értelmet felülhaladó békességét és szentségét! Jézus Krisztus a mi reménységünk!

Borzási István elnök, Gergely István főtitkár

ARANYMENYEGZŐK

Koltón

Házasságuk 50. évfordulóját ünnepelték a koltói gyülekezettel együtt, augusztus 20-án **Koncsárd Dezső** és **Mária**. A délelőtti istentisztelet keretén belül Kovács József lelkipásztor 5Móz 8:2 és Zsolt 103:1-5 igeversekkel köszöntötte az ünnepeltek. Miután Dezső testvér háláját fejezte ki Isten megtartó kegyelméért, az unokák köszöntése következett szavalatokban és énekekben. A testvéreinket az Úr öt gyermekkel, tizennégy unokával és egy dédunokával áldotta meg. Isten áldását kívánjuk továbbra is testvéreinkre.

Koncsárd József

Aradon

Vincze Faragó Ferencz és **Katalin** 50. házassági évfordulóját ünnepelte az Arad-belvárosi gyülekezet 2005. október 16-án. Isten megáldotta őket 4 gyermekkel, 9 unokával és 3 dédunokával. Az ünnepi igeszolgálat a Mt 14,13-21 alapján hangzott el Jézus gondoskodik szükségleteink kielégítéséről címmel, a helyi lelkipásztor részéről. Azt köszöntések egészítették ki.

A család

EZÜSTMENYEGZŐ BIHARPÜSPÖKIBEN

Papp Dezső lelkipásztor és felesége **Margitka** házasságkötésüknek 25. évfordulóját július 2-án, vasárnap délután tartották a biharpüspöki imaházban, a körzettel együtt. Igét hirdetett dr. Simon József lp., a 23. Zsoltár alapján hangsúlyozta az Úr gondviselését a 25 év folyamán. A gyülekezetek előjárói is köszöntöttek, szavalatok, zsoltárok és énekkari számok is elhangzottak. Testvéreinket az Úr két gyermekkel áldotta meg: Zoltán 23, Kinga 10 éves. A körzet testvérisége örömmel vett részt az ünnepen, amely szeretetvendégséggel zárult, és sok áldást kívánt a lelkipásztorra és családjára. **Sz.L.**

HIBAIGAZÍTÁS: a beszercei imaház építésének támogatói közül – a Szeretet augusztusi számában közölt listán – kimaradt az újosi gyülekezet 500 új lejes adománya. A testvérek szíves megértését kérjük. *A szöv. könyvelőisége*

Szeretet - A romániai magyar baptisták lapja.

Alapítási év: 1921. Kiadja a ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZETEK SZÖVETSÉGE

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbysz@rdslink.ro

Elnök: BORZÁSI ISTVÁN. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

OKTÓBER 29.: A REFORMÁCIÓ VASÁRNAPJA

A világban minden ki van téve a változásnak. A változás jó vagy rossz irányba történik. A rossz irányba való változáshoz nem kell nagy erőfeszítés, elég a passzivitás is.

A jó irányba történő változás szilárd elhatározást, akarat-erőt és Isten akaratára való engedelmisséget igényel, mégpedig olyat, ami nem riad vissza az áldozathozattól sem. Ilyen változásra szükség van az Egyházban és a társadalomban egyaránt. A történelem folyamán az Egyházban történő reformáció sokszor megváltoztatta a társadalom arculatát is. Az egyház a társadalomban olyan, mint a só az ételben. Ha az egyház nem tölti be a só szerepét, vagyis ízét veszti, Jézus szavai szerint nem jó semmire, csak arra, hogy kidobják és eltapossák az emberek. (Mt. 5, 13)

Luther Márton a reformáció előtt úgy látta, hogy az egyház nem Istenért és az emberért van, hanem önmagáért létezik. Ha az egyház már csak önmagáért van, akkor sürgősen változnia kell. Klaus Douglass, jelenleg Németországban élő evangélikus lelkész szerint: „Aki azt akarja, hogy az egyház megmaradjon olyannak amilyen, az nem akarja, hogy megmaradjon”.

A 16-dik században az egyház az egészséges bibliai hitelvektől tért el és a rossz hitelveket a még rosszabb egyházi gyakorlatok követték. Ez egy idő után már tarthatatlanná lett.

Ma sokunkban az a meggyőződés él, hogy közösségeinkben egészséges bibliai hitelt vallunk, de mégis valahol baj van. És változni kell. Ha a megvallott bibliai hitelv „egészségtől duzzad” is, de azt nem követi a cselekedet, akkor az megholt önmagában (Jak 2,17). Ma az egyházban ez a legnagyobb baj, hogy tátong a nagy szakadék a megvallott bibliai hitelvek és a cselekedetek között. Ezért sürgősen változni kell.

Hogyan? – tesszük fel a kérdést Nehémiás könyvének 8. részében arról olvasunk, hogy Ezsdrás idejében az Úr az ő népe között reformot hozott létre. A változást az előzte meg, hogy a nép kérte Ezsdrást: olvasson nekik a Mózes törvényének könyvéből. Ez lelki

Változni kell

Illusztráció: a Sebes-Körös a Szeretet-szerkesztőség közelében

szomjúságot jelent Isten szava iránt. Ők nem azt várták, hogy mikor lesz már vége az ige olvasásának és magyarázásának, hanem azt, hogy mikor kezd már el Ezsdrás olvasni azt. És hallgatták kora reggeltől egész délig.

Hirdetni az igét

Manapság egyre több az olyan istentisztelet, ahonnan az ige hirdetését kiszorítják a hosszú programok: személyes sztorik, vagy tanúság nélküli élmények elmondása vagy éppen az üres mesék. Egy keresztyén koncerten vettem részt városunkban nemrég, ami jó hosszúra nyúlt. Aki az ige hirdetését kellett volna végezze, az igét mellőzve különböző dolgokat mesélt magáról, másokról meg Jézusról is. A koncert végén a szervezők közül valaki nyilvánosan megjegyezte, hogy „Itt ma este még nem hangzott el Ige”. Ő idézett aztán egy igeverset a Bibliából. Sokan már szégyellik az igét az ajkukra venni, és ige nélkül akarnak embereket keresztyénné, vagyis ige szerint élő emberekké változtatni.

Tisztelni, megtartani

A változáshoz, az is hozzájárult, hogy a nép felállott, amikor Ezsdrás elkezdte olvasni a törvényt. Ez mély, szívbeli tiszteletet jelent a nép részéről az Isten törvény iránt. Ez a tisztelet még inkább látszik abból, amikor arccal a földre borult a nép az Úr előtt. Az Úr iránt való tiszteletünket mutatja az, ahogy tiszteljük az ő igéjét. Aki az ige kijelentése

mellett közömbösen hajt el, és megy a maga útján, az Istent nem tiszteli. Jézus azt mondta: „Ha engem szerettek, az én beszédeimet megtartsátok” (Jn 14,15).

A bűnbánat könnyei

Végül Ezsdrás idejében, a változást sírás előzte meg. Ez annak a jele, hogy a nép megszívlelte azt, amit az Úr törvényéből hallott. A történelem folyamán az egyházban a jó irányú változást és az új életre való kelést mindig a bűnbánati könnyek előzték meg. Ma az ilyen könnyek egyre kevesebb ember szeméből erednek. Viszont sokasodnak azok a könnyek, amit azért hullatnak az emberek, mert le kell arataniuk a helytelen cselekedetek következményeit. Gyakran látunk olyan könnyeket, amelyeket ideges vagy éppen hisztériás kitörések kísérnek, de nem a bűnbánat miatt, hanem sértődésből, mert valaki által az Úr rámutatott a rossz viselkedésre.

Az Úr ma is újabb reformációt akar adni az egyháznak – és abban minden tagnak. Ő ad is, ha mi is meg tesszük a mi részünket úgy, mint Ezsdrás idejében a nép. Ha ezt vágyjuk, mondjuk el az Úrnak és utána egymásnak. Közeledjünk szomszár szívvel az Isten igéjéhez, mint ahogy Luther Márton közeledett ahhoz, a szerzetesrendi könyvtárban – a falhoz láncolt, kézzel másolt Szent Íráshoz –, és az Úr ad a mai egyháznak életet hozó új reformációt.

BÁLINT PÁL